

1. În argentometrie, metoda Mohr:
  - a. folosește ca indicator cromatul de potasiu, care formează la punctul de echivalență un precipitat colorat roșu-cărămiziu;
  - b. folosește ca indicator fluoresceina, care formează la punctul de echivalență un precipitat roz;
  - c. folosește ca indicator alaunul feriamoniacal, care formează la punctul de echivalență un complex solubil colorat în roșu;
  - d. este metoda de titrare fără indicator;
  - e. se poate aplica la determinarea tuturor anionilor care precipită cu ionul Ag^{I} .

2. La titrarea argentometrică a ionilor Cl^{I} , Br^{I} , respectiv I^{I} din soluții de concentrație 0,1M cu soluție standard de AgNO_3 0,2M, valorile pAg la punctul de echivalență sunt:
  - a. 0,1; 0,1; 0,1;
  - b. $1,82 \cdot 10^{-10}$; $5,0 \cdot 10^{-13}$; $8,3 \cdot 10^{-17}$;
  - c. 4,87; 6,15; 8,04;
  - d. 7; 7; 7;
  - e. 9,74; 12,30; 16,08.($K_{\text{psAgCl}} = 1,82 \cdot 10^{-10}$; $K_{\text{psAgBr}} = 5,0 \cdot 10^{-13}$; $K_{\text{psAgI}} = 8,3 \cdot 10^{-17}$)

3. În argentometrie, metoda Volhard folosește ca indicator:
  - a. cromatul de potasiu, care formează la punctul de echivalență un precipitat colorat roșucărămiziu;
  - b. fluoresceina, care formează la punctul de echivalență un precipitat roz;
  - c. alaunul feriamoniacal, care formează la punctul de echivalență un complex solubil colorat în roșu;
  - d. este metoda de titrare fără indicator;
  - e. fenolftaleina.

4. În argentometrie, metoda Volhard:
- a. este o metodă de titrare directă a ionilor halogenură cu soluție standard de AgNO_3 ;
  - b. este o metodă de titrare prin substituție;
  - c. este o metodă de titrare prin diferență, excesul de soluție standard de AgNO_3 fiind titrat cu soluție standard de NH_4SCN ;
  - d. se poate aplica pentru determinarea tuturor ionilor care precipită cu ionul Ag^+ ;
  - e. punctul de echivalență este evidențiat de formarea complexului roșu $[\text{Fe}(\text{SCN})]^{2+}$.
5. În argentometrie, metoda Fajans:
- a. este o metodă de titrare directă a ionilor halogenură cu soluție standard de AgNO_3 ;
  - b. este o metodă de titrare prin substituție;
  - c. este o metodă de titrare prin diferență, excesul de soluție standard de AgNO_3 fiind titrat cu soluție standard de NH_4SCN ;
  - d. se poate aplica doar pentru determinarea Cl^- ;
  - e. punctul de echivalență este marcat de modificarea de culoare a indicatorului adsorbit pe suprafața precipitatului.
6. Care dintre următorii anioni pot fi determinați argentometric:
- a. clorură;
  - b. bromură;
  - c. iodură;
  - d. nitrat;
  - e. acetat.

7. Curba de titrare argentometrică este reprezentarea grafică a:
- pH-ului în funcție de volumul de titrant adăugat;
  - potențialului în funcție de volumul de titrant adăugat;
  - pAg în funcție de volumul de titrant adăugat;
  - pIon în funcție de volumul de titrant adăugat;
  - pAg în funcție de volumul soluției de analizat.
8. Determinarea punctului de echivalență în titrarea argentometrică se bazează pe:
- formarea unui al doilea precipitat intens colorat la punctul de echivalență (indicatori reactivi ai ionilor, de precipitare);
  - modificarea fluorescenței unui compus la punctul de echivalență (indicatori de fluorescență);
  - egalarea potențialelor normale;
  - modificarea solubilității molare a titratului și a titrantului;
  - modificarea pH-ului.
9. Concentrația ionului Cl^- la punctul de echivalență la titrarea argentometrică depinde de:
- valoarea K_{psAgCl} ;
  - concentrația inițială a soluției de clorură;
  - concentrația soluției de titrant;
  - prezența ionilor interferenți;
  - sensibilitatea ochiului pentru culoare.
10. Punctul de echivalență la titrarea argentometrică a ionului Cl^- :
- este la mijlocul saltului pe curba de titrare;
  - depinde numai de produsul de solubilitate al precipitatului;
  - este independent de concentrațiile inițiale ale reactanților;

- d. depinde de concentrația inițială a soluției de clorură;
  - e. depinde de concentrația soluției de titrant.
- 11.** La titrarea argentometrică a ionului Cl^- , saltul de pCl la punctul de echivalență este cu atât mai mare cu cât:
- a. valoarea produsului de solubilitate este mai mică;
  - b. concentrația analitului este mai mare;
  - c. concentrația titrantului este mai mare
  - d. adăugarea titrantului se face mai repede;
  - e. agitarea este mai energică.
- 12.** Se consideră titrarea ionului Cl^- , cu AgNO_3 . La adăugarea titrantului:
- a. pCl crește;
  - b. pCl scade;
  - c. pAg crește;
  - d. pAg scade;
  - e. $\text{pCl} + \text{pAg} = \text{constant}$.
- 13.** Concentrația necesară a ionului cromat pentru a precipita la punctul de echivalență la titrarea ionilor Cl^- este:
- a. 10^{-1}M ;
  - b. $6,6 \cdot 10^{-3}\text{M}$;
  - c. 3-4 picături/titrare;
  - d. 1 mol/L ;
  - e. 2%.
- 14.** Metoda argentometrică Fajans:
- a. folosește indicator de adsorbție;

- b. folosește ca indicator soluția de Fe^{III} ;
- c. presupune titrarea la pH acid;
- d. este o metodă de titrare prin diferență, folosind doi titranți: soluție standard de AgNO_3 și soluție standard de NH_4SCN ;
- e. este o metodă de titrare directă.

15. Metoda Mohr. Principii. Aplicații.

16. Cromatul de potasiu – indicator argentometric.

17. Care sunt condițiile pe care trebuie să le îndeplinească o reacție pentru a fi folosită în titrimetria prin reacții de precipitare?

18. Calculați pBr în principalele etape ale titrării a 20 mL KBr 0,1M cu AgNO_3 0,1M. Care sunt caracteristicile curbei de titrare? Ce indicator puteți folosi? ($K_{\text{psAgBr}} = 5 \cdot 10^{-13}$)

19. Se titrează argentometric KCl. Să se calculeze saltul pAg în jurul punctului de echivalență ($\pm 1\%$), dacă se titrează:

- a. 25 mL KCl 0,5M AgNO_3 0,5M
- b. 25 mL KCl 0,1M cu AgNO_3 0,1M

Observații. ($K_{\text{psKCl}} = 1,82 \cdot 10^{-10}$)

20. Metoda Mohr este folosită la dozarea argentometrică directă/indirectă a clorurilor/cianurilor / bromurilor solubile. Condițiile de titrare în metoda Mohr sunt:

- a. pH neutru; 45°C ; indicator - săruri de Fe^{III}

- b. pH acid; 25°C; indicator - K_2CrO_4
- c. pH neutru; 25°C; indicator - K_2CrO_4

21. Fără a calcula, spuneți în care dintre următoarele situații saltul pAg pentru eroare $\pm 0,01\%$ este mai mare:

- a. la titrarea a 30 mL NaBr 0,02M cu $AgNO_3$ 0,02M ($K_{psAgBr} = 5 \cdot 10^{-13}$);
- b. la titrarea a 30 mL NaCl 0,02 M cu $AgNO_3$ 0,02M? ($K_{psKCl} = 1,82 \cdot 10^{-10}$).

Argumentați.

22. La titrarea argentometrică a LiCl cu $AgNO_3$, în etapa a II-a a titrării pAg se calculează folosind formula:

- a. $-\log \sqrt{K_{psAgCl}}$
- b. $pK_{psAgCl} + \log (C_i V_i - C_{st} V_{st}) / V_t$
- c. $-\log (C_i V_i - C_{st} V_{st}) / V_t$
- d. $-\log C_s$

REZULTATE:

2. c; **13.** b; **18.** pBr = 1; 1,08; 1,48; 2,28; 3,30; 4,30; 6,15; 8,00; 9,00; **19.** a. $\Delta pAg = 4,54$ unități;
b. $\Delta pAg = 3,14$ unități